

10

Er was een hectische activiteit in de oude wijnkelder er was een elektricien en die had de stroom van het bejaardenhuis afgetapt en stroomkabels aangelegd iemand was loodgieter en had de waterleiding gerepareerd en nu hadden we ook water en sommigen waren metselaars en hadden hun gereedschap gehaald en waren begonnen de gaten in de vloer te dichten en de tegels op te lappen en er waren timmerlieden die raamkozijnen bouwden die ze dan met landbouwplastic bespanden en achter in de zaal bouwden we van balken en planken die we gevonden hadden een groot podium voor concerten en theatervoorstellingen die we wilden opvoeren het openingsconcert was al aangekondigd op posters en flyers die door de kameraden overal werden verspreid

er waren ook drie vier ouderen uit het bejaardenhuis hiernaast gekomen die herinneringen aan vroeger ophaalden toen de wijnkelder nog een taverne was en er enorme vaten in stonden en tafels en banken van de ene muur naar de andere want dit was een ontmoetingsplek van boeren geweest waar ze samen zaten en wijn dronken en een spelletje kaart speelden en we beloofden dat we de vaten en banken weer terug zouden zetten en wijn zouden schenken net als vroeger toen kwam er een groep kameraden terug die er op uit getrokken waren om publiciteit voor het concert te maken ze kwamen terug de auto's vol spullen om te eten we dachten dat ze het gejat hadden en wonden ons er over op maar het waren winkeliers geweest die ons kratten frisdrank en pasta hadden gegeven en toen kwamen een paar jongeren uit Napels die in een pizzeria werkten ze kwamen met bergen pizza's en zo was er voor iedereen te eten

intussen waren de eerste werkgroepen gevormd en hadden die zich in de kamers op de eerste verdieping geïnstalleerd Valeriana en een groep vrouwen kwamen bij elkaar om samen een eigen adviescentrum op te zetten anderen waren een alternatief voorlichtingsprogramma aan het voorbereiden over soft- en harddrugs weer anderen waren bezig met voeding en tegen-cultuur of met muziek cinema theater er werd besloten contact op te nemen met groepen jongeren in andere steden waar we van gehoord hadden om ervaringen en informatie uit te wisselen en om met hun bladen en documenten een infocentrum op te richten en in een andere kamer op de eerste verdieping draaide de persgroep al op volle toeren met schrijfmachines en stencilapparaten bergen pamfletten communiqués aankondigingen manifesten stapelden zich op de tafels in het perscentrum op wachtend om verspreid te worden

de avond van het concert kwam en de bands uit verschillende dorpen in de omgeving arriveren de installatie is klaar de lampen zijn klaar de lampen werpen gekleurde vlekken op de wit gekalkte muren van de zaal de bands beginnen te soundchecken en spelen allemaal door elkaar en de elkaar overlappende klanken galmen over de straat breiden zich naar alle kanten uit de mensen komen in grote getale aan jongeren overal vandaan en ook mensen die niet zo jong zijn de straat aan de voorkant verandert in een parkeerplaats potdicht met auto's binnen een zee van hoofden iedereen zit op de banken en op de vloer en stampt met de voeten op de vloer alles dreunt terwijl de gekleurde lichten steeds sneller draaien ik kijk naar China en ik zie dat ze naast Gelso tegen de muur leunt ze lacht haar hoofd schudt van het lachen het haar verbergt haar gezicht en als ze het hoofd weer opheft ziet ze me wuift met haar hand en wenkt me om te komen

het feest was op het hoogtepunt er heerste grote euforie en grote opwindning mensen kwamen en gingen een onbeschrijflijke warboel iedereen hield van deze plek we moesten blijven zeiden ze we moesten blijven koste wat het kost het is fantas-

tisch wat jullie hier doen de band speelde op volle geluidsterkte midden in de menigte stuitte ik op Scilla die een steeksleutel van een halve meter in zijn hand hield en zei hier zijn te veel junks als ik er eentje zie met een naald dan sla ik hem de hersens in Scilla was de enige hier binnen die het niet naar zijn zin had iedereen keek naar het podium waar iemand zong *mi piace molto di suonare e con la musica pestare ma non mi guadagno il pane perché suono come un cane sono un teppista c'ho in testa la conquista sono un po' brutale ma ti giuro son normale* [ik hou er van muziek te maken en met mijn nummers klappen uit te delen maar leven kan ik er niet van want het klinkt hondsberoerd en ik ben een raddraaier ik wil winnen ik ben een beetje ruig maar geloof me ik ben heel gewoon] en ik ging met China naar voren naar het podium en bleef daar staan en omarmde haar terwijl de muziek voluit speelde

plotseling stopt de muziek Scilla is het podium op geklommen en zegt in de microfoon buiten staat de wethouder van cultuur met een boodschap van de burgemeester en het gemeentebestuur hoongelach stijgt op en er wordt geroepen breng hem binnen we vreten hem op de wethouder van cultuur is jong klein nerveus met een klein snorretje en een witte regenjas eentje van de 68-ers hij wacht geduldig tot de stemmen zachter worden en hij het woord kan nemen dan zegt hij ik moet jullie mededelen dat de situatie zich heeft toegespitst we hebben zo juist een telefoontje van de korpschef gehad die vertelde dat jullie hier binnen vierentwintig uur ontruimd worden namens het gemeentebestuur en de burgemeester doe ik opnieuw een beroep op jullie redelijkheid en jullie gezond verstand ontruim dit gebouw en wij beloven jullie een ruimte in het nieuwe multifunctionele centrum zodra de bouw is afgerond

overal in de zaal stijgt geschreeuw en gejoel op dan neemt Nocciola het woord je belazert ons eerst kom je hier en zeg je dat we provocateurs en fascistten zijn en dan wil je ons plotseling een ruimte geven de waarheid is dat je het in je broek

doet vanwege het gemeentebestuur want als het aan jullie had gelegen hadden jullie als eerste de politie erbij gehaald maar wij weten dondersgoed dat dat verhaal over het multifunctionele centrum een fabeltje is denk alleen maar aan de desinteresse die jullie altijd voor onze problemen hebben gehad nee nee onderbreekt de wethouder hem moedig dat is laster de problemen van de jongeren liggen ons zeer na aan het hart in onze begroting zijn aanzienlijke uitgaven voor de jongeren en voor cultuur gereserveerd maar er zijn bepaalde termijnen waar we rekening mee moeten houden ik kan jullie echter verzekeren dat ook voor jullie problemen op korte termijn een oplossing gevonden zal worden

jullie hadden eerst met ons moeten praten zegt hij op verzoevende toon je had ons moeten vertrouwen en samen hadden we een passende oplossing gevonden ik denk dat de eisen die aan jullie initiatief ten grondslag liggen legitiem zijn maar wat niet legitiem is is de vorm waarin je ze wil realiseren we moeten samen een andere vorm vinden maar eerst moeten jullie de wijnkelder ontruimen voordat er iets gebeurt wat niet meer te herstellen is de mensen zijn het zat rot op rot op roept iedereen ik wacht op een antwoord ik ga hier pas weg als ik jullie antwoord heb of het nou negatief of positief is weet hij nog te zeggen dan maant Valeriana vanaf het podium tot kalmte en zegt de beslissing zou in een vergadering genomen moeten worden en we zouden er allemaal over moeten discussiëren maar niet met hem er bij als hij wil kan hij buiten wachten en we zullen hem ons besluit mededelen

Scilla begeleidt hem naar buiten en voordat hij van het podium afgaat heft hij zijn arm met de steeksleutel omhoog een daverend applaus barst los iedereen schreeuwt en wij van het collectief weten niet goed wat we moeten doen we overleggen een ogenblik en dan neemt Cotogno de microfoon kameraden we kunnen hier niet weg gaan onder bedreiging van een politie-ingrijpen als we nu vrijwillig weggaan en de chantage van de burgemeester en de partijen accepteren dan hebben we verlo-

ren we moeten nu besluiten wat beter is of we blijven hier en verdedigen het gekraakte gebouw wat betekent dat het tot een confrontatie komt of niet zoals het er nu uitziet vind ik dat we het niet tot een confrontatie moeten laten komen dat zou de beweging kapotmaken of we in militaire termen nou verliezen of winnen wat er ook gebeurt politiek verliezen we in ieder geval en zelfs als we winnen zullen we geconfronteerd worden met een onbeheersbare situatie

we moeten besluiten wat het beste is voor de groei en de versterking van de beweging en daarom is de belangrijkste kwestie voor ons niet of we de wijnkelder tot elke prijs behouden maar dat we de kracht behouden die we hebben opgebouwd en daarom moeten we hun aanbod van een vrijwillig vertrek weigeren maar we moeten ook weigeren de confrontatie aan te gaan misschien pas op het laatste moment we moeten autonoom beslissen wanneer en hoe we vertrekken als we op basis van een autonoom besluit vertrekken dan blijft onze politieke kracht intact en morgen kunnen we de doorgaan met de strijd van deze beweging voor de verovering van een sociale ruimte we kunnen nieuwe panden kraken en verder strijden als we het echter tot een confrontatie laten komen dan zetten we alles op het spel en verliezen we volgens mij alles

velen trokken een scheef gezicht ook al was de meerderheid het eens met Cotogno maar voor de euforie in het algemeen was het alsof er water op het vuur werd gegooid ons standpunt werd bediscussieerd en dus lieten we een boodschap aan de burgemeester overbrengen dat de vergadering besloten had de bezetting tot het bittere einde voort te zetten maar toen kwamen we tot de slotsom dat we hier niet met z'n allen kunnen blijven wachtend op de inval er zijn zo'n vierhonderd mensen hier die kunnen onmogelijk allemaal hier blijven en op het laatste moment weggaan het is beter dat een paar dit doen omdat het dan makkelijker is om weg te gaan het kostte tijd om iedereen ervan te overtuigen niemand wilde gaan niemand wilde zich erbij neerleggen dat het feest al afgelopen

was uiteindelijk zijn ze toch gegaan ze bouwden alles af en namen alles mee wat hier niet moest blijven en uiteindelijk waren alleen wij van het collectief er nog met z'n zestigen alles bij elkaar

in de zaal werden kaarsen aangestoken en de plafondlichten werden gedoofd de sfeer van de avond ervoor keerde terug slaapzakken werden uitgerold en mensen gingen liggen alleen had nu niemand zin om te praten of te zingen verhalen te vertellen plannen te maken joints te draaien of te vrijen op deze avond had iedereen een stok of een staaf naast z'n slaapzak liggen ik zie Valeriana zitten leunend tegen een pilaar rokend ze staart naar de geometrische schaduwen op de gewelven ik ga met China naar haar toe en zie dat haar ogen een beetje glanzen wat is er Valeriana shit alles voor niks ik vond dit zo'n mooi plek zoiets vinden we nooit meer als we ergens een vervallen schuur op het platteland kraken mogen we het misschien hebben maar een huis als dit waar ze toch niks mee kunnen beginnen mogen we van die klootzakken niet hebben

af en toe komt één van de wachtposten binnen om zich af te laten lossen buiten is het ijsig koud binnen is het niet meer zo warm we leggen de slaapzak op de grond en ik glij er aangekleed in de vloer is hard maar ik ben moe en dus voelt het comfortabel genoeg China trekt haar heren-jack uit rolt het op en schuift het onder mijn hoofd zo liggen we comfortabeler zegt ze en ze glijdt bij mij in de slaapzak China is niet moe en zingt zachtjes voor zich uit *io sono un gran teppista sono il meglio della festa non tagliare la mia pista o per te saranno guai* [ik ben een grote raddraaier ik ben de beste van het hele feest sta me niet in de weg anders zal het slecht met je aflopen] ze staan ons al in de weg zeg ik met gesloten ogen hopelijk zal het nu niet ook nog slecht met ons aflopen maar China zingt verder *a volte è fatale se mi comporta male ma anche in galera volevo uscire ogni sera* [soms loopt het fataal af als ik me slecht gedraag maar ook in de bajes zou ik iedere avond uit willen gaan]